

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/12/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013200326
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200326.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobkyne: ZH Kredit, s.r.o., IČO: 36 049 581, so sídlom Karadžičova č. 10, 821 08 Bratislava, zast.: JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Karadžičova č. 10, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova č. 2, 829 24 Bratislava, za účasti: X. S., s adresou B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. januára 2015 č.k. 1S/44/2013-81, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. januára 2015 č.k. 1S/44/2013-81 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: DK 301/00003/2012/R zo dňa 18.12.2012 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - vid' administratívny spis) predsedníčka žalovaného ako oprávnený orgán v zmysle § 23 ods. 1 písm. e), § 77 a § 85h zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 581/2004 Z.z.“) v spojení s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v neskoršom znení (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“) zmenila rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín č. konania DK 301/00003/2012 z 18.05.2012 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „prvostupňový orgán“) tak, že

- správne konanie vo veci nároku žalobkyne na zaplatenie poplatku z omeškania podľa § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení

Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zákon č. 273/1994 Z.z.“) vo výške 0,2% za každý deň omeškania v sume 89,09 € za obdobie od 08.09.2004 do 12.05.2005 podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. a) Správneho poriadku zastavila a

- správne konanie vo veci uplatnenia úroku z omeškania žalobkyňou podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej na účely rozsudku len „OZ“) v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v sume 47,70 € za obdobie od 08.09.2004 do 12.05.2005 v zmysle § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku tiež zastavila.

Podľa § 23 ods. 1 písm. e) zák. č. 273/1994 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec predseda úradu rozhoduje o rozkladoch proti rozhodnutiam úradu vydaným v prvom stupni, a to na návrh ním ustanovenej poradnej komisie.

Podľa § 77 ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z. v citovanom znení na konanie a rozhodovanie úradu sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 85h ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z. v citovanom znení zdravotná poisťovňa uplatňuje na úrade nárok na dlžné poistné, nárok na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Podľa § 85h ods. 2 zák. č. 581/2004 Z.z. v citovanom znení zdravotná poisťovňa vymáha pohľadávky na poistnom vrátane poplatku z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004, na základe právoplatného rozhodnutia úradu.

Podľa § 85h ods. 3 zák. č. 581/2004 Z.z. v citovanom znení úrad vydáva platobné výmery vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Podľa § 517 ods. 2 OZ v citovanom znení platí, že ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku v citovanom znení správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

2. Z pripojeného administratívneho spisu ako aj z obsahu rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila v prvostupňovom konaní nárok voči X. S., B. (ďalej na účely rozsudku tiež „platiteľ poistného“) nárok na zaplatenie poplatku z omeškania v sume 89,09 € a úrok z omeškania v sume 47,70 €.

3. Prvostupňový orgán vyslovil záver, že oprávnenie vydať platobný výmer na dlžné poistné alebo poplatok z omeškania prislúchalo do transformácie zdravotnej poisťovne na akciovú spoločnosť len zdravotnej poisťovni, a po tejto právnej skutočnosti výlučne žalovaný, a to len na návrh zdravotnej poisťovne s tým, že pohľadávka na poistnom a poplatku z omeškania bude uhradená zdravotnej poisťovni, ktorá následne tieto prostriedky použije na zákonom stanovený účel, t.j. úhradu zdravotnej starostlivosti.

4. Vo svojom rozklade žalobkyňa uviedla, že JUDr. Tomáš Kozlovský, správca konkurznej podstaty

PERSPEKTÍVY DRUŽSTEVNEJ ZDRAVOTNEJ POISŤOVNE v konkurze, Bratislava (ďalej na účely rozsudku len „PERSPEKTÍVA DZP“) prostredníctvom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo 07.07.2005 (ďalej na účely rozsudku len „Zmluva o postúpení“) uzavretej so žalobkyňou mal postúpiť súbor pohľadávok úpadcu PERSPEKTÍVY DZP voči zdravotníckym zariadeniam v celkovej výške 58.142.652 Sk (istina vo výške 13.291.155 Sk a jej príslušenstvo vo výške 44.851.500 Sk).

Ako vyplýva z prílohy k Zmluve o postúpení, predmetom postúpenia bola pohľadávka voči platiteľovi poistného vo výške 967,46 € (29.146 Sk), z toho bola pohľadávka na poistnom vo výške 181,07 € predpísaná platobným výmerom č. 737/2004 a pohľadávka na poplatku z omeškania vo výške 786,39 € predpísaná platobným výmerom č. 738/2004. Platobným výmerom č. 738/2004 bol predpísaný poplatok z omeškania za obdobie odo dňa omeškania platiteľa poistného do dňa vydania platobného výmeru, t. j. do 07.09.2004.

5. S prihliadnutím na tento právny základ žalovaný na základe stanoviska rozkladovej komisie dospel k názoru, že žalobkyňa nie je spôsobilá byť účastníkom konania, nakoľko je obchodnou spoločnosťou bez platného povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia a nie je aktívne legitimovaná na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru na poplatok z omeškania, ktorý vznikol podľa zák. č. 273/1994 Z.z.

6. Žalovaný najmä zdôraznil, že účelom vyberania poistného a poplatkov z omeškania je realizácia politiky vlády v oblasti zdravotného poistenia; tieto poplatky predstavujú zdroj príjmov príslušnej zdravotnej poisťovne, podobne ako iné odvody, pokuty, penále, dane, úroky alebo exekučné náklady.

Výberaním týchto poplatkov sa realizuje verejnoprávny nárok štátu ustanovený na základe zákona a medzi účastníkmi ide o verejnoprávne vzťahy (bližšie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Rks 1/2010).

7. Čo sa týka možnosti postúpenia, žalovaný konštatoval, že zák. č. 273/1994 Z.z. prostredníctvom § 25a umožňoval zdravotnej poisťovni postúpiť pohľadávku na poistnom a poplatku z omeškania za stanovených podmienok.

Hoci právna úprava obsiahnutá v pôvodnom zák. č. 273/1994 Z.z. umožňovala postúpiť pohľadávku zdravotnej poisťovne, tak táto úprava neumožňovala postupníkovi domáhať sa u zdravotnej poisťovne vydania platobného výmeru podaním návrhu na vydanie platobného výmeru. Z uvedeného žalovanému vyplynulo, že potom postupovaná pohľadávka mala byť predpísaná platobným výmerom vydaným zdravotnou poisťovňou ako exekučným titulom, nakoľko len v takom prípade bola právne vymožiteľná.

8. Na uvedenom základe žalovaný tvrdenie žalobkyne, že ustanovenie § 25a ods. 1 zák. č. 273/1994 Z.z. pripúšťa výnimku z pohľadávok, na ktoré sa zákonné podmienky postúpenia nevzťahujú, keďže PERSPEKTÍVA DZP bola zrušená právoplatnosťou rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, a preto správca konkurznej podstaty mohol postúpiť predmetné pohľadávky bez právneho obmedzenia v podobe podmienok predpisania predmetného platobného výmeru, vyhodnotil, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia uvedeného ustanovenia.

9. Tiež tvrdenie žalobkyne, že na posúdenie otázky, či pohľadávky boli postúpené v súlade so zákonom, je potrebné aplikovať právnu úpravu obsiahnutú v zák. č. 581/2004 Z.z., žalovaný odmietol. Najmä poukázal na to, že pohľadávky na poistnom sú pohľadávkami z práva verejného a nakladanie s nimi sa preto spravuje právom verejným. Z uvedeného dôvodu nemožno na postúpenie pohľadávok aplikovať právnu úpravu postúpenia pohľadávok podľa práva súkromného, ak to príslušný predpis práva verejného výslovne neustanovuje.

Až zákonom č. 530/2007 Z.z. bolo s účinnosťou od 01.01.2008 doplnené do zák. č. 581/2004 Z.z. ustanovenie § 85g, ktoré umožnilo postúpenie niektorých pohľadávok zdravotnej poisťovne za presne určených podmienok, t.j. najmä na inú právnickú osobu so 100% majetkovou účasťou štátu, a to iba v

pripade, ak ide o právnickú osobu so 100% majetkovou účasťou štátu, a ak bol na majetok zdravotnej poisťovne vyhlásený konkurz alebo zdravotná poisťovňa bola v likvidácii. Tento zákon podľa žalovaného prelomil jasný zámer zákonodarcu, že jeho úmyslom nebolo umožniť postúpenie verejnoprávnej pohľadávky z verejného zdravotného poistenia na súkromnú osobu a dať tejto osobe možnosť uplatniť si na úrade návrh na zaplatenie pohľadávky na poisťom.

10. V súvislosti s uvedeným žalovaný zdôraznil, že k postúpeniu pohľadávky PERSPEKTÍVY DZP na inú osobu došlo na základe toho, že konkurzný súd opatrením z 22.06.2005 sp.zn. 7 K 70/01 udelil súhlas na predaj pohľadávok PERSPEKTÍVY DZP žalobkyni.

Žalovaný však zastáva názor, že takéto nadobudnutie pohľadávky však nezakladá aktívnu legitimáciu navrhovateľa na vydanie platobného výmeru.

11. K tvrdeniu žalobkyne, že postúpením pohľadávok prešli na ňu pohľadávky spolu s ich príslušenstvom a so všetkými právami s týmito pohľadávkami spojenými, pričom práva s pohľadávkou spojené zostali žalobkyni doposiaľ zachované a do týchto práv je okrem iného zahrnuté aj právo na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru k žalovanému, žalovaný zdôraznil, že uplatňovaná pohľadávka na poplatku z omeškania v sume 89,09 € za obdobie 08.09.2004 až 12.05.2005 nebola na žalobkyňu správcom konkurznej podstaty PERSPEKTÍVY DZP vôbec postúpená. Ako vyplýva zo Zmluvy o postúpení predmetom postúpenia bola len pohľadávka na poplatku z omeškania za obdobie odo dňa omeškania do 07.09.2004.

12. Na základe uvedeného preto žalovaný s prihladením k návrhu poradnej rozkladovej komisie dospel k záveru, že je daný dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto prvostupňové rozhodnutie zmenila tak, ako je uvedené vo výroku.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

13. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa na Krajský súd v Bratislave žalobu zo dňa 21.02.2013.

14. Vo svojej žalobe najmä uviedla, že

- pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaný v inom konaní postupom podľa § 8a O.s.p. požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „Najvyšší súd“) o rozhodnutie sporu o právomoc medzi súdom a žalovaným, na čo uvedený súd prostredníctvom uznesenia sp.zn. 6 Rks 1/2010 z 21.04.2010 konštatoval, že

„.... na rozhodnutie o nároku žalobcu na zaplatenie poplatku z omeškania podľa § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. ... je daná právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou...

.... charakter pohľadávky vyplývajúci z práva verejného sa nezmenil ani tým, že sa pohľadávky postúpili na iný subjekt, ako aj, že o tomto nároku v zmysle § 85h ods. 3 zákona č. 581/2004 Z.z. má právo rozhodnúť Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou

..... pokiaľ zákonodarcu určil orgán, ktorý je v rámci vymedzenej pôsobnosti oprávnený rozhodovať o právach a povinnostiach vyplývajúcich z predchádzajúceho zákona a súčasne ho poveril výkonom dohľadu nad verejným zdravotným poistením, preto tento orgán je oprávnený a súčasne povinný konať o uplatnených nárokoch bez ohľadu na to, kto si tento nárok uplatnil ... ak orgán zákonom určený na výkon dohľadu nad verejným zdravotným poistením, by nekonal v rozsahu zákonom vymedzených oprávnení, porušoval by nielen princíp kontinuity a legality verejnej správy, ale najmä ústavou zaručené práva osôb, ktorých záležitosti je povolaný riešiť“;

s čím však nekorešponduje postup žalovaného podľa § 30 ods. 1 písm. a) a e) Správneho poriadku o zastavení konania bez meritórneho pojednania veci,

- poukázala na text z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 255/2010 z 30.06.2011: „orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii

zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchyliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávných princípov.“,

pričom argumentovala, že sa zastavením konania ocitla v situácii, že neexistuje orgán, ktorý by jej vec meritorne prejednal a poskytol tak ochranu právu žalobkyne, čo je v rozpore nielen s princípmi právneho a demokratického štátu ale aj s Európskym dohovorom o ľudských právach a v neposlednom rade aj Ústavou Slovenskej republiky, hoci podľa ustanovenia § 18 zák. č. 581/2004 Z.z. je práve žalovanému daná pôsobnosť vo veciach verejného zdravotného poistenia a výlučne žalovanému prináleží vydávať platobné výmery,

- z argumentácie žalovaného je možné na jednej strane vyvodiť záver, že nie je prípustné vzhľadom na verejnoprávny charakter pohľadávok, aby sa žalobkyňa stala majiteľom pohľadávok na poistnom a poplatku z omeškania a aby si žalobkyňa úhradu takejto pohľadávky ponechala pre vlastnú potrebu, no na strane druhej uvádza, že ak by ich nadobudla predpísanými platobnými výmery, tak by si ich pre svoju vlastnú potrebu ponechať mohla.

15. Tiež žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 2Obo/10/2009 a 2Obo/11/2009-514 zo dňa 27.05.2009, ktoré obsahovali obdobnú právnu argumentáciu ako napadnuté rozhodnutie. Avšak nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 182/2010-44 zo dňa 20.10.2010 boli uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 2Obo/10/2009 a 2Obo/11/2009-514 zrušené ako ústavne nekonformné.

16. Ďalej žalobkyňa v tejto súvislosti zdôraznila, že

- v konaní vedenom pod sp.zn. 1Obo/1/2011 vo veci navrhovateľa Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. proti žalobkyni o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.01.2013 Najvyšší súd rozhodol tak, že zmenil napadnutý rozsudok prvého stupňa a žalobu zamietol. V danom prípade mal Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež za preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávok a pritom ani jedna z týchto postúpených pohľadávok nebola predpísaná platobným výmerom,
- postúpenie mnohých pohľadávok PERSPEKTÍVY DZP bolo odsúhlasené právoplatným a vykonateľným opatrením konkurzného Krajského súdu v Bratislave sp.zn.: 7K 70/01 zo dňa 22.06.2005,
- rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obo/1/2011 zo dňa 15.01.2013 rozhodol o určení neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok tak, že zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol,
- žalovaný tým, že žalobkyňu vylúčil z okruhu účastníkov s odôvodnením, že nie je zdravotnou poisťovňou, zvolil príliš formalistický prístup bez ohľadu na ďalšie skutočnosti, čím podľa názoru žalobkyne inter alia došlo k rozporu s princípmi spravodlivosti,
- žalobkyňa považuje za nevyhnutné uviesť aj to, že pohľadávky, ktoré boli na žalobkyňu postúpené, vznikli PERSPEKTÍVE DZP a na ktoré PERSPEKTÍVE DZP vznikol nárok. Preto sa žalobkyňa domnieva, že v dôsledku postupu žalovaného sa dlžníci PERSPEKTÍVY DZP dostali do výhodnejšej pozície (platobná imunita) oproti všetkým ostatným poistencom iných zdravotných poisťovní, nakoľko iné zdravotné poisťovne sú oprávnené poistné a poplatky z omeškania vymáhať.

B)

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 10.04.2013 k žalobe (č.l. 15) v 35-ich bodoch zosummarizoval námietky žalobkyne a následne uviedol, že postupoval v súlade so Správnym poriadkom.

Ďalej sa postupne vyjadroval k jednotlivým námietkam žalobkyne, t.j. najmä

- k súladnosti rozhodnutia o zastavení správneho konania s rozhodnutím Najvyššieho súdu sp.zn. 6Rks 1/2010 z 21.04.2010, ako aj
- k právnej vymožitelnosti pohľadávky a k jej možnému postúpeniu.

18. Žalovaný taktiež zotrval na svojom argumente, že žalobkyňou uplatňovaná pohľadávka na poplatku z

omeškania v sume 89,09 € za obdobie od 08.09.2004 do 12.05.2005 nebola na žalobkyňu správcom konkurznej podstaty PERSPEKTÍVY DZP vôbec postúpená.

C)

19. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p. z nižšie uvedených dôvodov potrebné zamietnuť.

20. S poukazom na ustanovenia § 23 ods. 2, 3 a 4 zák. č. 273/1994 Z.z., § 18 ods. 1 písm. a) bod 3, § 85h ods. 1, 2 a 3, § 77 ods. 1, § 77a ods. 1 až 4, § 2 ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z., § 31 ods. 2 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku krajský súd predovšetkým právne vyhodnotil Zmluvu o postúpení a ďalej sa vyjadril k jednotlivým námietkam žalobkyne.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd dospel k totožným záverom ako správne orgány a konštatoval, že vydaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nebol porušený zákon.

III.

Odvolanie žalobkyne/stanovisko žalovaného

A)

22. Svoje odvolanie zo dňa 13.08.2013 (č.l. 36) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa v zmysle pokynu zákonodarcu (§ 205 ods. 2 predvetie O.s.p.) odôvodnila tým, že

- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v nadväznosti na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.),
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ustanovenie § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.),
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

23. Základom odvolania je námietka žalobkyne opakovane poukazujúca na už viackrát citované rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Rks 1/2010. Napriek uvedenému argumentu žalobkyne, ktorý je pre danú vec z hľadiska legitímácie žalobkyne kľúčový, sa podľa žalobkyne krajský súd s aktívnou legitimáciou nevysporiadal riadnym spôsobom.

Ďalej sa žalobkyňa vo svojom veľmi podrobnom odvolaní s bohatou citáciou relevantnej judikatúry vyjadrila nielen k aktívnej legitimácii ale aj k nemožnosti postúpenia pohľadávky na žalobkyňu, a to:

- nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 341/07 k výkladu práva,
- uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 2Sžo/25/2011 z 25.01.2012 k viazanosti žalobnými bodmi,
- vec účastníkov Hirvisaari v. Fínsko rozhodnutá Európskym súdom pre ľudské práva,
- uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/46/2010-68 k vzniku nároku na poplatok z omeškania,
- rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 200/09 k štruktúre odôvodnenia súdneho rozhodnutia,
- rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 4Obo/52/2009 zo dňa 21.06.2011, sp.zn. 1Obo/1/2011 zo dňa 15.01.2013, sp.zn. 3Obo/53/2009 zo dňa 13.10.2011 k určeniu neplatnosti Zmlúv o postúpení,
- nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 268/2011-38 zo dňa 23.11.2011 k postúpeniu pohľadávky,
- rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Obo/1/2011 zo dňa 15.01.2013 k neplatnosti Zmlúv o postúpení,
- rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo/28/2010, sp.zn. 5Cdo/102/2001 a sp.zn. 4MCdo/5/2006 k právomoci súdov a
- nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 255/2010 zo dňa 30.06.2011.

24. Záverom žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec krajskému súdu vrátiť na ďalšie konanie spolu s priznaním náhrady trov konania.

B)

25. Prostredníctvom svojho podania z 27.08.2013 (č.l. 53) sa žalovaný

- stotožnil s rozsudkom krajského súdu a

- poukázal na doplnenie stanoviska zo dňa 04.06.2013 o rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 7Sžo/20/2012 zo dňa 24.04.2013.

26. Záverom navrhol, aby konajúci súd napadnutý rozsudok krajského súdu v plnom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

C)

27. Najvyšší súd uznesením sp.zn. 1Sžo/43/2013 zo dňa 10. júna 2014 zrušil pôvodný rozsudok krajského súdu, nakoľko krajský súd nedostatočne v súdnom prieskume aplikoval ustanovenie § 250 ods. 1 O.s.p.

28. Z uvedeného dôvodu krajský súd uznesením z 20. augusta 2014 č.k. 1S/44/2013-66 pribral do konania účastníka správneho konania, a to pána X. S., s adresou B.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

29. Najvyšší súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) ako aj s prihliadnutím na § 492 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

30. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarcu výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobkyne), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vybrať si podľa Občianskeho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu, či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody akokoľvek zasahovať, t.j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presviedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

31. Rovnako Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zrušujúcimi námietkami žalobkyne (§ 250j ods. 2 O.s.p.), ako aj so stanoviskom žalovaného, a v takto vymedzenom rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6Sžo/84/2007, sp.zn. 6Sžo/98/2008, sp.zn. 1Sžo/33/2008, sp.zn. 2Sžo/5/2009, či sp.zn. 8Sžo/547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone

správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

32. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia, je právna otázka, či spĺňa zákonné predpoklady na aktívnu legitimáciu účastníka vo veci uplatnenia nároku pre konanie podľa § 85h zák. č. 581/2004 Z.z.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

33. Žalobkyňa svoje odvolanie oprela o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd vzhľadom na hore vymedzenú základnú otázku primárne vysporiadať s námietkami, ktoré žalobkyňa využila na spochybnenie zákonnosti názorov krajského súdu vyslovených pri aplikácii ustanovenia § 85h zák. č. 581/2004 Z.z.

Až po prípadnom vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobkyni na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky). Naopak, ak Najvyšší súd dôjde k záveru, že už prvé procesné, resp. iné pochybenia žalovaného krajský súd nedostatočne pri kontrole zákonnosti vyhodnotil a ich intenzita naplní zrušovacie dôvody uvedené zákonodarcom v ustanovení § 250j ods. 2 O.s.p., potom preverovanie oprávnenosti ďalších námietok je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] nevhodné. Obdobný postup je možné analogicky použiť aj vo vzťahu k argumentácii žalovaného.

34. Z citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, by malo postačovať na legitímne očakávaný záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

35. Vzhľadom na vyššie vyslovené názory a v súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku tohto rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplnujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzenej skutkovej/právnej otázke (viď hore uvedené potvrdenie aj z iných dôvodov).

36. Najvyšší súd z priloženého spisu zistil, že na majetok úpadcu PERSPEKTÍVA DZP bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.04.2001 sp.zn. 7 K 70/01 v spojení s opravným uznesením zo

dňa 15.05.2001 vyhlásený konkurz. Od uvedeného dňa v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 328/1991 Zb.“) prešlo na správcu konkurznej podstaty oprávnenie nakladať s majetkom konkurznej podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s majetkom podstaty.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) zák. č. 328/1991 Zb. v citovanom znení vyhlásenie konkurzu má tieto účinky oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu. Právne úkony úpadcu týkajúce sa tohto majetku sú voči konkurzným veriteľom neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu, môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu.

37. Na tomto mieste musí Najvyšší súd, rovnako ako aj krajský súd, zdôrazniť, že úpadca patril do skupiny rezortných zdravotných poisťovní, t.j. subjektov, ktoré v rozsahu § 4 v tom čase účinného zák. č. 273/1994 Z.z. vykonávajú s oprávnením podľa § 29 ako aj § 37 písm. a) zák. č. 273/1994 Z.z. zdravotné poistenie poskytované na základe zdravotného poistenia.

Hoci hospodárenie a financovanie poisťovne, t.j. aj nakladanie s majetkom poisťovne, zákonodarca jednoznačne upravil iba u všeobecnej poisťovne prostredníctvom Siedmej časti zák. č. 273/1994 Z.z. (t.j. § 47 až § 54), a preto sa javí, že zákonodarca o úpravu obdobnej otázky u rezortných poisťovní nemal záujem, tak tento záver spochybňuje prechodné ustanovenie upravené v § 75 ods. 1 zák. č. 273/1994 Z.z., ktoré subsidiárnym spôsobom uvedené ustanovenia Siedmej časti vzťahuje aj na oblasť hospodárenia a financovania rezortných poisťovní (m.m. rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžso/4/2015).

Podľa § 75 ods. 1 zák. č. 273/1994 Z.z. v citovanom znení ustanovenia tohto zákona sa primerane použijú na činnosť poisťovní zriadených ku dňu účinnosti tohto zákona a na činnosť rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní zriadených podľa tohto zákona s výnimkou predkladania návrhu poistného rozpočtu a predkladania návrhu účtovnej závierky, ktoré rezortné poisťovne predkladajú Ministerstvu financií Slovenskej republiky na informáciu.

38. Preto sa aj na rezortné poisťovne, t.j. aj na PERSPEKTÍVU DZP vzťahuje ustanovenie o zriadení základného fondu a nakladaní s jeho prostriedkami v zmysle všetkých odsekov § 50 v spojení s § 48 a § 49 ods. 1 zák. č. 273/1994 Z.z. Práve uvedený základný fond sa vytváral v zmysle § 50 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 273/1994 Z.z. z vybraného poistného a prirážok k nemu, ktorých postúpenie Zmluvou o postúpení je tiež predmetom prejednávanej veci, a je nepochybné, že aj keď nebolo toto poistné včas vybrané z dôvodov na strane platiteľa poistného, tak spolu s prirážkami bolo nutné ich pripisovať na uvedený základný fond.

Ani v procese konkurzu majetok PERSPEKTÍVY DZP ako úpadcu, t.j. jeho jednotlivé fondy a k nim priradené pohľadávky, nestratili svoj verejnoprávny charakter, ktorý bol vymedzený § 48 ods. 4 v spojení s § 50 ods. 2 zák. č. 273/1994 Z.z.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 273/1994 Z.z. v citovanom znení základný fond sa tvorí z

- a) vybraného poistného,
- b) vybraných prirážok k poistnému, poplatkov z omeškania, pokút a poplatkov za nesplnenie oznamovacej povinnosti.

Podľa § 50 ods. 2 zák. č. 273/1994 Z.z. v citovanom znení základný fond sa používa na

- a) úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť,
- b) úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a za služby súvisiace so zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti o poistencov iným poisťovniam alebo iným právnym subjektom,
- c) odvod do prerozdeľovania poistného (§ 56 ods. 8),
- d) splátky finančnej výpomoci poskytnutej do základného fondu,
- e) úhradu poplatkov za vedenie bankového účtu a dane z úrokov.

Podľa § 50 ods. 3 zák. č. 273/1994 Z.z. v citovanom znení finančné prostriedky zo základného fondu môže všeobecná poisťovňa použiť na splácanie úverov a s nimi súvisiace finančné plnenia vyplývajúce z úverových zmlúv, ak tieto úvery boli použité na úhradu zdravotnej starostlivosti, a na splácanie úrokov z návratnej finančnej výpomoci poskytnutej do základného fondu.

Podľa § 48 ods. 4 zák. č. 273/1994 Z.z. v citovanom znení finančné prostriedky získané zo zmluvného zdravotného poistenia a pripoistenia, ktoré sa vedú oddelene od ostatných účtov, je všeobecná poisťovňa oprávnená použiť len na úhradu výdavkov zdravotnej starostlivosti vyplývajúcej zo zmluvného poistenia a pripoistenia a na úhradu nákladov súvisiacich so zabezpečením zmluvného poistenia a pripoistenia.

Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 273/1994 Z.z. v citovanom znení všeobecná poisťovňa zostavuje poistný rozpočet v členení

- a) základný fond,
- b) rezervný fond,
- c) účelový fond,
- d) správny fond.

39. Pokiaľ správca konkurznej podstaty na základe § 27 ods. 1 a 2 zák. č. 328/1991 Zb. v spojení s opatrením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.06.2005 sp.zn. 7K 70/01, ktorým konkurzný súd vyslovil súhlas s tým, aby správca konkurznej podstaty predal súbor pohľadávok úpadcu, t.j. PERSPEKTÍVA DZP postupníkovi, postúpil súbor verejnoprávných pohľadávok, Najvyšší súd môže len konštatovať, že môže iba akceptovať rozhodnutie konkurzného súdu v zmysle § 135 O.s.p., ktorým konkurzný súd umožnil na rozdiel od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu (najmä nižšie citovaný rozsudok sp.zn. 7Sžso/20/2012) obidvom zmluvným stranám naplniť slobodu konať v rozsahu vymedzenom v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky s účinkami, ktoré súkromné právo s postúpením pohľadávok spája, t.j. s dobrovoľným plnením dlžníka žalobcovi ako postupníkovi.

Avšak ďalší postup žalobcu, spočívajúci v podaní návrhu na vydanie platobného výmeru a žiadosťou byť účastníkom takéhoto správneho konania, už je v rozpore s uvedeným charakterom postúpených pohľadávok, ktoré ani súkromnoprávnym postúpením na obchodnú spoločnosť nestratili svoj hore uvedený verejnoprávny charakter (viď bod č. 38). Zákonodarcu vyslovene prostredníctvom ustanovenia § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 zák. č. 581/2004 Z.z. aktívne legitimoval na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru iba zdravotnú poisťovňu, t.j. subjekt jednoznačne opísaný v § 2 ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z.

Podľa § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 zák. č. 581/2004 Z.z. v citovanom znení úrad vykonáva dohľad nad verejným zdravotným poistením tým, že vydáva platobné výmery vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, úroky z omeškania a pohľadávky vyplývajúce z nezaplatenej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z. v citovanom znení zdravotná poisťovňa je akciová spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky založená na účely vykonávania verejného zdravotného poistenia na základe povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia.

40. Obdobný záver judikoval iný senát Najvyššieho súdu v rozsudku sp.zn. 7Sžso/20/2012 z 24. apríla 2012 [nasledovne konajúci senát cituje v zmysle § 250ja ods. 7 O.s.p. časť uvedeného rozsudku relevantnú pre teraz prejednávanú vec]:

„Následne bolo povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žiadosti (návrhu) o vydanie platobného výmeru zo strany žalovaného.

Na základe uvedeného bolo potom nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou, či poistné a pohľadávky na poistnom sú majetkom patriacim do konkurznej podstaty úpadcu.

Názor žalobcu, podľa ktorého ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení (a to ani vo väzbe

na zákon o rozpočtových pravidlách verejnej správy) nedáva odpoveď na otázku vlastníctva finančných prostriedkov, získaných zdravotnou poisťovňou z vykonávania verejného poistenia však nezodpovedá zákonu.

Z ustanovení zákona o správe majetku štátu v spojení so zákonom o rozpočtových pravidlách verejnej správy vyplýva, že verejné prostriedky sú peňažnými prostriedkami štátu. I preto, ak vykonávame verejného zdravotného poistenia je činnosť vo verejnom záujme, pri ktorej sa hospodári s verejnými prostriedkami (§ 2 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení), tieto prostriedky sú majetkom štátu, len ich správa bola zákonom zverená inému subjektu zdravotnej poisťovni.

Zdravotná poisťovňa je z tohto dôvodu povinne klientom Štátnej pokladnice podľa § 2a ods. 1 písm. e) zákona č. 291/2002 Z. z. o Štátnej pokladnici a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Štátnej pokladnici“), platitelia poistného zo zákona uhrádzajú preddavky na poistné na účet zdravotnej poisťovne vedený v štátnej pokladnici (§ 16 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení). Z dôvodu, že ide o verejné prostriedky, bola im priznaná zákonná ochrana pred exekúciou odpísaním z účtu (§ 12 ods. 7 zákona o Štátnej pokladnici).

Na skutočnosti, že poistné, resp. pohľadávka na poistnom je majetkom štátu, nič nemení úprava, podľa ktorej v prípade kladného výsledku hospodárenia, za splnenia zákonom stanovených podmienok, môže byť časť týchto prostriedkov pretransformovaná do vlastníctva zdravotnej poisťovne v podobe zisku.

Prostriedky z poistného na verejné zdravotné poistenia sú verejné prostriedky v majetku štátu, a preto nemôžu patriť do konkurznej podstaty zdravotnej poisťovne, ako úpadcu. Z toho potom vyplýva, že správca konkurznej podstaty nemá procesnú legitimáciu v zmysle § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii iniciovať konanie týkajúce sa poistného, a teda aj vymáhať pohľadávky na poistnom, lebo nejde o majetok patriaci do konkurznej podstaty ako majetok úpadcu.

Hoci už na základe uvedeného je potrebné konštatovať správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, pre úplnosť je potrebné uviesť, že v zmysle § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotných poisťovniach“) úrad vykonáva dohľad nad verejným zdravotným poistením tým, že vydáva platobné výmery vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, úroky z omeškania a pohľadávky vyplývajúce z nezaplatenej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu.

Z citovaného ustanovenia zákona o zdravotných poisťovniach vyplýva, že uplatniť na úrade pohľadávku na poistnom môže len zdravotná poisťovňa, pričom definíciu zdravotnej poisťovne obsahuje ustanovenie § 2 ods. 1 zákona o zdravotných poisťovniach. Zdravotná poisťovňa podľa uvedeného ustanovenia je akciová spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky založená na účely vykonávania verejného zdravotného poistenia na základe povolenia na vykonávanie verejného zdravotného poistenia.“

41. Vzhľadom na hore vyslovený záver o nesplnení podmienky aktívnej legitimácie žalobkyňou sa Najvyšší súd nezaoberal ďalšími jej námietkami, a to najmä, či na žalobkyňu boli postúpené pohľadávky v tom rozsahu, ako ich požadovala priznať alebo v inom rozsahu.

Preto sa Najvyšší súd stotožnil s právnymi názormi krajského súdu, ktorý na prejednávanú vec správne aplikoval dotknuté ustanovenia tak zák. č. 581/2004 Z.z., ako aj zák. č. 273/1994 Z.z., lebo vzhľadom na hore uvedené je irelevantné tvrdenie žalobkyne, že je aktívne legítimovaná na podanie návrhu žalovanému na vydanie platobného výmeru.

V.

42. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobkyňou uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporcu má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že správne konanie bolo potrebné zastaviť.

Počas konania nebolo účastníkmi naznačené, ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

43. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 7Sžso/20/2012, resp. 1Sžso/4/2015, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

44. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

45. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť poisťné ako osobe zúčastnenej na sociálnom poistení, resp. sociálnom zabezpečení je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).